

“Si controlas lo que entra y sale de tus labios, controlas tu mente. Sin una alimentación correcta la mente no estará nunca en silencio.”

Sri Dharma Mittra

INICIACIÓ ALS VEDA AMB RAIMON PANIKKAR

01 Sep 2010 Fa pocs dies ha mort Raimon Panikkar. De la seva mà molts lectors ens hem apropiat al coneixement dels textos que ens arrelen al naixement de la filosofia i la religió. Autor de més de 80 llibres, n'hi ha un de petit i intens que m'agrada molt especialment i que ens ha ajudat a endinsar-nos en els Veda.

Amb el títol senzill d'Iniciació als Veda, com diu Milena Carrara en el pròleg, pretén ser tan sols una invitació a la lectura del llibre *The Vedic Experience. Mantramañjari. An Anthology of the Vedas for Modern Man and Contemporary Celebration*, una invitació a començar l'experiència vèdica 'en tant que tot el cos dels himnes vèdics no és altra cosa que la celebració de la iniciació a la Vida, del renaixement de l'home (...) la iniciació manté viu l'ensenyament dels grans savis, la missió dels quals és revelar a les noves generacions el sentit del sagrat, del cosmos i de la vida'. Milena segueix dient que l'esperança de Raimon Panikkar era que aquest tipus d'ensenyaments arribats de tan lluny en el temps i en l'espai, trobessin un terreny fèrtil en nosaltres que ens preparem per acollir-los i posar-los en el bouquet (mañjari) que constitueix l'experiència humana.

Iniciació als Veda

Autor: Raimon Panikkar · Selecció Milena Carrara · Traducció Laia Villegas

Pàgines: 98

ISBN: 978-84-92416-01-1

Gener 2008

Fragmenta Editorial · Assaig, 7

www.fragmenta.cat

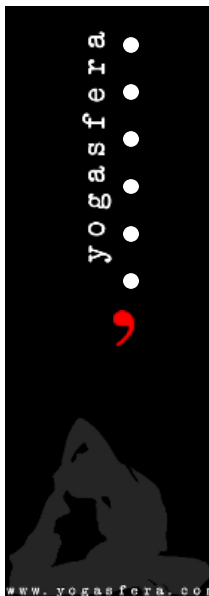
Aquest text que us oferim avui, pretendrà doncs ser tan sols una invitació a la lectura d'aquest petit llibre. Us acostarà fragments de les seves pàgines, amb les paraules mateixes de l'autor, per animar-vos a llegir-les completes amb tots els seus detalls i riquesa, impossibles de reflectir en una síntesi.

La paraula veda, que en sànscrit significa 'coneixement suprem, revelació', designa un dels corpus de literatura religiosa més antics de la humanitat, aparegut al nord de l'Índia entre el 2000 i el 1000 aC com a resultat d'una extraordinària trobada intercultural entre els aris, que parlaven una llengua indoeuropea, i la població indígena, que parlava una llengua anterior a les dravídiques. Els Veda -que inclouen els quatre grans reculls Rig-veda[1], Sama-veda, Yajur-veda i Atharva-veda-, com també les Upanisad i la Bhagavad-Gita, foren inicialment cantats i recitats i, més tard, escrits en l'antiga llengua indoària coneguda com a vèdic, anterior al sànscrit clàssic.

Iniciació als Veda desvetlla, a través de les sis parts que el componen, el sentit de la revelació vèdica que no és altre que el procés de l'home que esdevé conscient i es descobreix a sí mateix, la manifestació de la realitat a la consciència de l'home.

El *mantra* d'obertura és una invocació a *Agni*, el Foc sacrificial, i a continuació ve el mantra més conegut dels Veda, el *gayatri*: s'adreça a la divinitat donadora de vida com a Déu suprem simbolitzat per *Savitṛ*, el Sol.

La primera part *Aurora i naixement* versa sobre els fonaments invisibles de la realitat, el descobriment del paper del no-res o la presa de consciència del buit que no es pot dir que existeixi sinó que fa que les coses puguin existir pel simple acte d'omplir el buit mateix. L'Aurora

www.yogasfera.com

- Recomendaciones
- Andrei Ram Om
- Yamas Niyamas kriyā
- Acro Yoga
- General** Arjuna
- Hatha Yoga Kundalini
- Libros Mantras
- Discapacidad Asanas
- Beneficios
- Alimentación
- Meditación

Newsletter

Nombre

Apellidos

E-mail

Suscribirme al newsletter

Condiciones legales

Agenda actividades

Julio 2012

					1		
2	3	4	5	6	7	8	
9	10	11	12	13	14	15	
16	17	18	19	20	21	22	
23	24	25	26	27	28	29	
30	31						

Agosto 2012

		1	2	3	4	5	
6	7	8	9	10	11	12	
13	14	15	16	17	18	19	
20	21	22	23	24	25	26	
27	28	29	30	31			

Septiembre 2012

					1	2	
--	--	--	--	--	---	---	--

3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
Octubre 2012						
1	2	3	4	5	6	7
8	9	10	11	12	13	14
15	16	17	18	19	20	21
22	23	24	25	26	27	28
29	30	31				

no és el dia, ni el naixement no és la vertadera vida humana, però sense elles no existiria ni el dia ni la nostra vida.

Com expressa el mite de Prajapati, el passatge de l'obscuritat de la nit a la llum de al vida és llarg i dolorós. Després de crear el món a partir de si mateix, es troba exhaust, dèbil i esgotat. L'Univers ja pot sustentar-se a sí mateix però les criatures creades cauen en el caos i el desordre. Si l'Univers ha de subsistir, Déu ha de retornar i penetrar de nou en les criatures en un segon acte de redempció que necessita la cooperació de la criatura. Aquest és el lloc de l'home i la seva funció en el sacrifici. L'home estarà en harmonia amb el dinamisme còsmic que fa que l'univers sigui capaç de vèncer el poder del No-ésser. '¡Que jo esdevingui totes les coses!' diu Prajapati. Aquest és l'anhel de l'home que es troba en pau amb si mateix i sent el desig de convertir-se en això i en allò, d'implicar-se en cada procés i de ser present a tot arreu, el desig existencial de ser actiu en el cor mateix de la realitat, 'Que jo tingui un jo'. El savi no és el solitari poc sociable i que desitja evadir-se de la realitat, sinó l'home complet que, conscient dels seus propis límits, sap com entrar en l'oceà infinit de *sat, cit, ananda*: ésser, consciència, beatitud.

Com un home jove segueix l'estimada,
així el Sol segueix l'Aurora, la deessa resplendent. RV I, 115, 2

L'Aurora eleva a la consciència totes les criatures. RV I, 113

La segona part, *Germinació i Creixement*, descriu l'aparició de la Vida sobre la terra i el cel i explica com creix la consciència en l'home que es transforma en autoconsciència en la seva forma més immediata: l'amor. La consciència de l'home estava molt atenta i viva, però l'home encara no s'havia adonat que era ell qui era conscient. L'home esdevé conscient de l'existència de l'univers com un tot ordenat, es reserva un lloc privilegiat a l'aliment, al menjar i al treball.

Oh Déu, concedeix-nos la millor de les benediccions,
una ment per pensar, un amor feliç,
major riquesa, un cos sa,
paraules amables i jornades festives. RV II, 21, 6

Pren consciència que la vida en si és un do i que l'alè de vida (*prana*) és comú a tots els éssers vius. El descobriment del **temps** porta a comprendre que aquest és com una xarxa que no solament reuneix els diversos moments de la vida, sinó que el vincula a totes les altres criatures. Vent, alè i vida formen una tríada indissociable que tenen com a element comú el moviment. **L'alè de vida** és el símbol de la vida mateixa, la vida tal com es manifesta en els éssers vius i, precisament per això també és mort i febre, pluja, sol i lluna, i no està separat del Pare de tots els éssers.

Alè de Vida, no t'oblidis de mi.
En realitat, tu ets 'jo'.
¡Com l'Embrió de les Aigües
et ceneixo a mi per poder viure!
AV XI, 4

L'home pot tenir-ho tot: salut, benestar, muller i fills, coneixements, habilitats, poder i glòria, però la seva veritable felicitat, la seva plenitud, serà incompleta si li manca el més gran dels dons: la **pau**, *shanti*.

La tercera part, *Floració i Plenitud*, il·lustra una intuïció que està en la base de tota revelació vèdica: la realitat és lluminosa, la llum impregna totes les coses i ho torna tot lleuger i joïós. La llum és l'estructura mateixa de la realitat. La llum és una característica del món celeste però l'esplendor còsmica es troba també en l'home. Déu és llum, l'home que ha realitzat l'atman resplendeix i il·lumina. La llum és sol i foc, sense llum no hi ha vida. Hi ha una llum que brilla sobre aquest cel, sobre tots els mons, sobre tot el que existeix en els mons superiors, per damunt dels quals no n'hi ha cap més --és la Llum que brilla en l'interior de l'home. El sacrifici del foc és considerat per l'home vèdic la quinta essència del sacrifici i el porta a comprendre que en ser ell mateix que l'ofereix, en ser ell qui el desplega, el sacrifici és ell mateix, el sacrifici és l'home. De la mateixa manera s'esdevé el sacrifici de la ment quan es comprèn que allà on no hi ha dualitat tot ha esdevingut el propi Ésser.

Tal com el foc sense combustible s'apaga en el seu mateix origen, així la ment s'apaga en el seu mateix origen quan han cessat els pensaments.

(...)

Quan la ment d'un home s'immergeix en l'ésser, aleshores aquest s'allibera del tot, tal com l'aigua no es distingeix en l'Aigua, o el foc en el Foc, o l'aire en l'Aire.

MAITU VI, 34

L'**acció** és **pura** quan ve inspirada per l'amor i és realitzada amb deseiximent respecte dels seus fruits.

Brahman ho és tot: il'acte d'ofèrir,
l'ofrena i el foc!
Aquell que es concentra en Brahman
en totes les seves accions
sens dubte assolirà Brahman. BG IV, 24

En la quarta part, *Crepuscle i declivi*, l'home comença a descobrir que en el seu ésser més íntim hi ha una manca d'harmonia o, en paraules de la Gita, alguna cosa que obstaculitza la seva pròpia voluntat i l'impulsa a pecar. Pren consciència del fracàs, de la contingència de la pròpia existència i s'adona que madurar significa aprendre a acceptar la condició humana real. L'èxtasi de les seccions anterior s'atenua i l'home mira dins seu per resoldre l'enigma del propi ésser, un ésser que sofreix i que s'enfronta al crepuscle i la decadència.

A *Mort i dissolució*, l'actitud vèdica que afirma intensament la vida, té com a corol·lari **l'acceptació de la mort**. Mor aquell la vida del qual es veu sorpresa per una mort prematura abans d'haver arribat a la maduresa, l'home ancià, l'home de llarga vida, no mor. La mort mateixa pertany a la immortalitat. El nucli de la persona l'*atman*, no desapareix.

Lliure de desig, savi, immortal, existent en si mateix,
ple de gràcia, sense cap mancança,
ell coneix l'*atman*, el savi, sense edat,
sempre jove: iell no tem la mort! AV X 8, 44

Vida nova i llibertat mostra com l'experiència vèdica és una experiència d'alliberament, d'alliberar-se de tot, inclòs --per tant-- del temps. Allò que fascina i obsessiona l'home de les Upanisad no és el que ve després sinó el que no té després. L'home per atènyer la plenitud ontològica del seu ésser, ha de superar la circularitat del temps.

L'home està en pelegrinatge vers el seu *atman*. En aquest pelegrinatge busca la unitat subjacent a totes les coses i descobreix, mentre avança, la consciència emprada en aquesta recerca. El punt d'arribada del pelegrinatge és el coneixement de Brahman, entès com la comprensió perfecte de què és Brahman: el real, la veritat, l'U.

¿Quin tipus de pluralitat pot contenir la unitat? La consciència, i només la consciència, pot assumir la multiplicitat sense posar en perill la unitat. Només la consciència pot ser conscient de la pluralitat sense escindir-se en la multiplicitat. Aquest és el descobriment de la **consciència pura** i comporta un allunyament radical del primer moviment natural del nostre ésser. Implica una inversió del moviment natural vers l'objecte, vers l'altre, i comporta un gir vers el subjecte, vers el que coneix.

El discurs sobre **Brahman** comença a partir del descobriment que la consciència pura no és autoconsciència. **Brahman** no és l'objecte de la consciència, ni el seu subjecte. **Brahman** és consciència pura. Ell és la unitat última de la realitat, la realització de l'incognoscible que està amagat en el cor de cadascú, perquè conèixer-lo de veritat és convertir-se en ell.

Allò de què neixen els éssers,
allò per què, un cop nascuts, viuen,
allò en què, en morir, entren,
és el que has de desitjar conèixer:
és Brahman. TU III, I

Cal descobrir l'*atman* i la seva identitat amb **Brahman** i això no es pot fer per un enfocament intel·lectual sinó només per un acte de gràcia, per mitjà d'una 'elecció' per part de l'*atman*. No obstant això, per rebre aquesta gràcia són indispensables la puresa de vida i de pensament, la concentració i la pau interior.

La pregunta **'¿què és l'*atman*?'** ha de transformar-se en **'¿qui sóc jo?'**. Jo no sóc (només) el meu cos; jo no sóc (només) la meua ment; jo no sóc (exclusivament) el que sóc avui o era ahir o seré demà. No preguntem què és el jo sinó que busquem qui sóc jo, qui sóc en les muntanyes més profundes del meu ésser, qui sóc jo, en definitiva, en el moure'm, estimar, conèixer, ser, o en qualsevol cosa. És obvi que aquest jo últim no pot identificar-se amb l'ego psicològic.

El jo que pot dir 'jo sóc' és el Jo real, l'únic veritable Jo. Només l'home realitzat pot dir, en veritat, aham-Brahman (jo [sóc] Brahman).

Havent realitzat 'Jo sóc **Brahman**',
un hom s'allibera de qualsevol lligam. Kaiv U 17

L'assoliment d'aquest descobriment representa el fonament de la vida humana sobre la terra. Com que *Brahman* és el Jo, queda lloc per al tu semblant a *Brahman*, es té un valor infinit, sat, cit, ananda: realitat, intel·ligència i glòria. Això és el què afirma el gran ensenyament vèdic.

Representa un canvi radical de perspectiva: nosaltres som el tu i el tu només té significat per al Jo i només existeix a partir del Jo. L'ésser humà és una persona perquè és un tu i no emergeix com a persona quan comença a pensar o a conèixer els objectes, sinó quan s'adona que existeix un Jo que l'estima, el coneix, l'observa, el busca. L'ésser persona sorgeix amb la consciència del

tu.

Brahman', és pura consciència, el Jo únic i últim que existeix, justament perquè té un tu que respon a la seva crida fonamental a través de l'atman, sense dividir la unitat pura de tot. La seva unitat, és precisament el misteri de la vida revelat en les Upanisad, el punt culminant del qual es troba en l'experiència del *tat tvam asi* (tu ets això, això ets tu: un tu en tu).

Aquell que és el Brahman suprem,
l'atman de tot, el gran fonament
de tot aquest univers, més subtil
que allò subtil, etern, ito ets aquest!
iTu ets aquest! Kaiv U 16

<http://www.raimon-panikkar.org>
<http://www.fragmenta.cat/ca/actualitat/notesdepremsa/26432>
<http://www.eduard.cat/2009/09/iniciacio-als-veda.html>
<http://illadelsllibres.blogspot.com/2010/08/lultim-adeu-de-raimon-panikker.html>

[1]En aquest text, els diacrítics no estan posats correctament. Esperem poder-ho resoldre ben aviat.

In { Libros, Recomendaciones, General, } comments{ 0 } author: Mariona Costa

Añade tu comentario:

Nombre	<input type="text"/>
E-mail	<input type="text"/>
El vostre comentari	<input type="text"/>
	<input type="button" value="send"/>

Yogasfera

YOGASFERA
home
Quiénes somos
Contacta con Yogasfera
Contratar publicidad
Corporate Responsibility

CLIENTES
Condiciones legales
Privacidad
PMF

TIENDADE YOGASFERA
M cesta de la compra
Política comercial

USUARIOS DE
YOGASFERA
Área de Gestión de centros y
profesores

Redes sociales

Diseño, desarrollo y mantenimiento. **Katibu** under license **copyleft**
CopyLeft. Algunos derechos reservados: algunos proyectos, imágenes y productos son marcas y / o propiedad de sus respectivos propietarios.

Yogasfera - Barcelona - Cataluña - Europa